

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Μικροδιαφορές Μικροδιαφορές

Γερμανία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Στον γερμανικό Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung) δεν προβλέπεται ειδική διαδικασία μικροδιαφορών. Ωστόσο, η ειδική διάταξη του άρθρου 495a του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ZPO) προβλέπει μια απλοποιημένη διαδικασία. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου να ορίσει τη διαδικασία, στην περίπτωση που η αξία του αντικείμενου της διαφοράς δεν υπερβαίνει τα 600 ευρώ. Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας δεν προβλέπει περαιτέρω περιορισμούς στη δυνατότητα εφαρμογής της διαδικασίας (π.χ. δεν την περιορίζει σε συγκεκριμένο είδος διαφορών).

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου να ορίσει τη διαδικασία και ιδίως να κάνει χρήση ορισμένων απλοποιήσεων της διαδικασίας. Ωστόσο, το δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο. Ως εκ τούτου, ακόμη και όταν η αξία της διαφοράς είναι ύψους κάτω των 600 ευρώ, το δικαστήριο μπορεί να ακολουθήσει την τακτική διαδικασία.

Εφόσον το δικαστήριο ορίσει τη διαδικασία κατά τη διακριτική του ευχέρεια, τα μέρη δεν δύνανται να αντιλέξουν. Η μόνη δυνατότητα που έχουν είναι να ζητήσουν προφορική διαδικασία.

1.3 Έντυπα

Δεν είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν ειδικά έντυπα.

1.4 Συνδρομή

Ισχύουν οι γενικοί κανόνες. Αυτό ισχύει επειδή η διαδικασία απλοποιείται μόνον ως προς τη μορφή της. Οι διάδικοι που δεν εκπροσωπούνται από δικηγόρο λαμβάνουν βοήθεια όσον αφορά διαδικαστικά ζητήματα κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι διάδικοι που εκπροσωπούνται από δικηγόρο. Για παράδειγμα, σε δίκες ενώπιον των ειρηνοδικείων (Amtsgerichte), η αγωγή μπορεί να ασκείται προφορικά με σύνταξη πρακτικού από τη γραμματεία του δικαστηρίου. Ακόμη και ένας διάδικος που εκπροσωπείται από δικηγόρο έχει τη δυνατότητα να υποβάλει ο ίδιος προφορικά τη δήλωση προς καταχώριση στα πρακτικά και όχι μέσω του δικηγόρου του.

Ομοίως, το κατά πόσον ένας διάδικος εκπροσωπείται ή όχι από δικηγόρο δεν επηρεάζει το είδος και την έκταση των καθηκόντων του δικαστηρίου όσον αφορά την παροχή διευκρινίσεων και υποδείξεων (Aufklärungs- und Hinweispflichten). Το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο εκ του νόμου να συζητήσει την υπόθεση τόσο από νομική όσο και από ουσιαστική άποψη, καθώς επίσης και να παράσχει διευκρινίσεις.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Το δικαστήριο δεν περιορίζεται στα αποδεικτικά μέσα της τυπικής αποδεικτικής διαδικασίας. Σε αντίθεση με την κατά τα άλλα ισχύουσα βασική αρχή της αμεσότητας των αποδείξεων (Unmittelbarkeit), η οποία σημαίνει εξέταση των μαρτύρων, των πραγματογνωμόνων ή των ιδίων των διαδίκων ενώπιον του δικάζοντος δικαστηρίου παρουσία των διαδίκων, το δικαστήριο δύναται, στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας, να ζητήσει, για παράδειγμα, την τηλεφωνική ή γραπτή εξέταση των μαρτύρων, των πραγματογνωμόνων και των διαδίκων.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Είναι δυνατή η διεξαγωγή αποκλειστικά γραπτής διαδικασίας. Ωστόσο, εάν υπάρξει σχετική αίτηση ενός από τους διαδίκους, θα πρέπει να διεξαχθεί προφορική διαδικασία.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η δομή της απόφασης είναι απλούστερη σε σύγκριση με τις τακτικές διαδικασίες. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι αποφάσεις επί διαφορών με αντικείμενο ύψους έως 600 ευρώ είναι καταρχήν ανέκκλητες.

Για παράδειγμα, είναι δυνατόν να παραλειφθεί η περιγραφή των πραγματικών περιστατικών. Είναι επίσης δυνατόν να παραλειφθεί η αιτιολογία της απόφασης, όταν οι διάδικοι παραιτούνται από αυτήν ή όταν το ουσιαστικό περιεχόμενο της περιλαμβάνεται ήδη στα πρακτικά. Ωστόσο, λόγω των απαιτήσεων των διεθνών νομικών σχέσεων, απαιτείται η αναφορά της αιτιολογίας της απόφασης όταν αναμένεται ότι η απόφαση θα εκτελεστεί στο εξωτερικό (άρθρο 313a παράγραφος 4 του ZPO).

Εάν η άσκηση έφεσης επιτραπεί κατ' εξαίρεση, ισχύουν οι συνήθεις κανόνες όσον αφορά τη δομή της απόφασης.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Όσον αφορά την απόδοση των εξόδων, δεν προβλέπονται περιορισμοί. Ισχύουν οι συνήθεις κανόνες.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Κατά γενικό κανόνα, οι αποφάσεις επί διαφορών με αντικείμενο αξίας έως 600 ευρώ είναι ανέκκλητες. Η έφεση επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, όταν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο την επιτρέπει στην απόφασή του, για τον λόγο ότι η υπόθεση έχει ουσιαστική σημασία ή ότι απαιτείται η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου για την εξέλιξη του δικαίου ή τη διασφάλιση ενιαίας νομολογίας.

Εάν δεν επιτρέπεται η άσκηση έφεσης, η δίκη ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου πρέπει να συνεχιστεί, εάν ο ηττηθείς στον πρώτο βαθμό διάδικος προβάλλει ένσταση δικονομικής ακυρότητας λόγω παραβίασης από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο του δικαιώματος ακρόασης κατά τρόπο που είχε ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης. Εάν το δικάζον δικαστήριο δεν εξαφανίσει την απόφαση ύστερα από την προβολή ένστασης δικονομικής ακυρότητας, ο διάδικος μπορεί πλέον να ασκήσει μόνο συνταγματική προσφυγή ενώπιον του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου.

Τελευταία επικαιροποίηση: 17/01/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.